

[Hagen Hagensen]

at retlige garantier i enhver henseende må tilgodeses ved disse afgørelser.

Overgangsordningen, der er foreslået vedrørende den dømtes udvisning, hvor domstolsbehandling kan forlanges fra et tidligt tidspunkt, finder jeg er rigtig. Jeg vil godt være med til at drøfte tidsgrænsen, om den nu er den rette, eller om det skal være en anden, og det siger jeg også med henblik på nogle få bemærkninger om VS-forslaget B 54 om at frigøre folketinget for tidsklemmen omkring lovforslagets behandling. Jeg tror godt, vi kan nå at behandle lovforslaget på rimelig og ret måde, således at vi ikke behøver at komme ud for, at tingets flertal har B 54 at falde tilbage på, et forslag, som vi, i den form det har fået, i hvert fald ikke kan gå ind for.

Så skal jeg blot understrege, at hensynet, der skal tages til dem, der har været her i landet, og som ønsker at blive her med den tilknytning, de måtte have fået, må have en rimelig og en vis prioritet, når det skal afgøres, om de kan blive her, men det afhænger også af dem selv, om de føler, at de skal gå ind i det danske samfund og have en levevis, der svarer til vor.

Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte som et af sine eksempler før Johanne Luise Heiberg. Efter alt, hvad jeg ved og har læst om hende, så følte hun sig minsandten så dansk som nogen, selv om hun stammede fra jødiske forældre, der var vandret ind her i landet. Jomfru Pätges blev en særdeles fremragende dansker.

I et foredrag, der er trykt i Juristen og Økonomen, har professor Gammeltoft Hansen sagt i en slutbemærkning, at humanitet ikke bør være konjunkturbestemt. Deri er jeg enig, men humanitet gælder også i forhold til dem, der skal beskyttes, som er i landet, og som har hørt til her gennem lang tid, og derfor må der nødvendigvis være en fasthed. Jeg siger dette med en understregning af, at navnlig hvor der er tale om vor tids menneskehedssvøbe, narkokriminalitet, må vi nok fastholde, at det må være sådan.

Ud fra det her sagte vil vi intenst og positivt gå ind i et udvalgsarbejde med henblik på hurtigst muligt at nå frem til en forsvarlig udlændingelov.

Justitsministeren fremhæver i sin skriftlige fremsættelse tre hovedpunkter i lovforslaget: en mere detaljeret udformning af lovreglerne om opholdstilladelse og udvisning osv., det, at man opregner de humanitære hensyn, der skal tages, og den trinmæssige begrænsning i udvisningsadgangen. For det andet, at afgørelse om udvisning på grund af strafbart forhold overføres fra administrationen til domstolene, og for det tredje spørgsmålet om flygtninge, hvor han omtaler flygtningekonventionen og flygtningeævnet.

Disse tre hovedpunkter imødekommer i meget vidt omfang de bemærkninger, jeg havde under det tidligere dagsordenspunkt, nemlig til ministerens skriftlige redegørelse, de kritiske bemærkninger, jeg havde til den gældende praksis, så det hjælper på nogle af de problemer, vi ser i venstre, men ikke hele vejen igennem, og derfor vil jeg også godt hilse velkommen, hvad ministeren sagde her så klart under redegørelsesdebatten før, at fra regeringens og justitsministerens side er man helt med på, at der fra de forskellige regeringspartier meget vel kan komme kritiske bemærkninger, spørgsmål, gode råd og nærmere analyser og ideer undervejs i udvalgsbehandlingen og allerede her ved førstebehandlingen. Derfor er det ikke nogen verdenssensation, det er ikke noget, der vil føre til regeringens fald, at vi fra venstre har nogle ideer undervejs om dette lovforslag, hvor vi vel nok på nogle punkter i hvert fald, også på nogle af de ganske centrale, ligger nærmere ved det, som man kan kalde mindretalsopfattelsen i betænkningen, end ved flertallets opfattelse.

Jeg skal nævne et par af dem her under førstebehandlingen uden dog at gå voldsomt ned i detaljen.

Det ene – det, jeg vil nævne først – er spørgsmålet om flygtninge. Der er et par ord i § 7, som vi har lidt svært ved at se hvorfor skal være med. Der står lige i starten: »Mindre særlige grunde taler derimod, . . .«. Først: hvis der ikke er særlige grunde, der taler derimod, skal flygtningekonventionen gælde. Det er, som om vi tager anstand på den flygtningekonvention, som vi jo selv her i folketinget har ratificeret, og jeg ved ikke, om ministeren allerede her vil forklare hvorfor; ellers kan vi da drøfte det videre i udvalget.

Bjørn Elmquist (V):